Lieta Nr. C32197714,
Lietvedības Nr. C-1977/9

Spriedums
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2014. gada 9.aprīlī

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa

šādā sastāvā: tiesnese S.Strakše

rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. A/ maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu. Tiesa

konstatēja:

Prasītāja/pers. A/ 2013.gada 27.decembrī cēlusi Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā maza apmēra prasību pret atbildētāju /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu bērna uzturam, norādot, ka 2010.gada 1.aprīlī piedzimis prasītājas un atbildētāja dēls /pers. D/, personas kods /personas kods/. Kopš pušu kopdzīves pārtraukšanas 2011.gadā prasītāja viena īsteno bērna aprūpi un uzraudzību, un atbildētājs līdzekļus bērna uzturam nesniedz.

Pamatojoties uz Civillikuma 177. pantu, 179.pantu, Civilprocesa likuma 205.panta pirmās daļas 1.punktu, prasītāja lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja /pers. B/ uzturlīdzekļus dēla /pers. D/ uzturam EUR 80 apmērā ik mēnesi, nosakot, ka spriedums izpildāms nekavējoties.

Atbildētājs rakstveida paskaidrojumus prasībai nav iesniedzis, nav lūdzis tiesu izskatīt lietu tiesas sēdē.

Tiesa, pārbaudījusi un izvērtējusi lietas materiālus, uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

No lietas materiālos esošās dzimšanas apliecības kopijas Nr./numurs/ redzams, ka 2010. gada 1.aprīlī dzimis /pers. D/, personas kods /personas kods/, kura vecāki ir /pers. A/ (pēc laulības noslēgšanas – /uzvārds/) un /pers. B/.

Saskaņā ar Bērnu tiesību aizsardzības likuma 10.panta pirmo daļu bērnam ir tiesības uz tādiem dzīves apstākļiem un labvēlīgu sociālo vidi, kas nodrošina pilnvērtīgu fizisko un intelektuālo attīstību. Katram bērnam ir jāsaņem atbilstošs uzturs, apģērbs un pajumte.

Saskaņā ar Civillikuma 179. panta pirmo un otro daļu vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Strīdus par uzturlīdzekļiem bērnam izšķir tiesa. Pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

Tiesai nav pamata apšaubīt prasītājas norādīto, ka nepilngadīgais /pers. D/ atrodas prasītājas aprūpē un atbildētājs viņa uzturēšanā nepiedalās, jo atbildētājs šo apstākli nav apstrīdējis.

Saskaņā ar Civillikuma 179. panta piekto daļu minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bērna vecumu.

2013. gada 15. janvāra Ministru kabineta noteikumu Nr. 37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" 2. punktā noteikts, ka katra vecāka pienākums ir katru mēnesi nodrošināt saviem bērniem minimālos uzturlīdzekļus šādā apmērā: katram bērnam no viņa piedzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai – 25 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas; katram bērnam no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai – 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2013.gada 27.augusta noteikumiem Nr.665 „Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi" no 2014.gada 1.janvāra minimālās mēneša darba algas apmērs ir 320 *euro*.

Tiesa atzīst, ka atbildētājam neatkarīgi no viņa mantiskā stāvokļa un spējām ir pienākums nodrošināt dēla uzturam līdzekļus Ministru kabineta noteiktajā minimālajā apmērā.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma pilnībā, piedzenot no /pers. B/ uzturlīdzekļus dēla /pers. D/ uzturam EUR 80 apmērā ik mēnesi, bet ne mazāk kā 25% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, sākot no 2013.gada 27.decembra, līdz brīdim, kamēr /pers. D/ sasniedz 7 gadu vecumu, bet no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz pilngadības sasniegšanai - ne mazāk kā 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Civilprocesa likuma 42.panta pirmā daļa nosaka, ka tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījumu daļai. Tādējādi saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta b) apakšpunktu, 35.panta pirmās daļas 3.punktu un 42.panta pirmo daļu no /pers. B/ par labu valstij piedzenama valsts nodeva EUR 144 apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 205.panta pirmās daļas 1.punktu, pēc prasītājas lūguma, nosakāms, ka spriedums daļā par uzturlīdzekļu piedziņu izpildāms nekavējoties.

Pamatojoties uz iepriekš teikto un saskaņā ar Civillikuma 179.panta pirmo, otro un piekto daļu, Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta „b" apakšpunktu, 35.panta pirmās daļas 3.punktu, 42.panta pirmo daļu, 193.pantu, 204.^{1}pantu, 250.^{25} pantu, tiesa

nosprieda:

Prasību apmierināt.

Nekavējoties piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus dēla /pers. D/, personas kods /personas kods/, uzturam EUR 80 (astoņdesmit *euro* (LVL 56,22)), bet ne mazāk kā 25% (divdesmit piecu procentu) apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas ik mēnesi, sākot no 2013.gada 27.decembra, līdz brīdim, kamēr /pers. D/ sasniedz 7 (septiņu) gadu vecumu, bet, sākot no 7 (septiņu) gadu vecuma sasniegšanas līdz pilngadības sasniegšanai, - ne mazāk kā 30% (trīsdesmit procentu) apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu valstij valsts nodevu EUR 144 (viens simts četrdesmit četrus *euro* (LVL 101,20)).

Noteikt /pers.B/termiņu sprieduma labprātīgai izpildei daļā par valsts nodevas piedziņu 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 dienu laikā Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Tiesnese S.Strakše